

המשך סיפור לשבת – בקבוקים של הכרת הטוב.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

לגשת, הוא שאל לשמנו, שלף מכיסו מספר שטרות וביקש "תנו זאת לאבא". היה מדובר כנראה בסכום גדול מאד, שכן כמה חודשים אחר-כך היינו שבעים ומדושנים. היה לנו שפע חלב בגינות ביצים דגים בשר, הכל. וכך במשך מספר שנים הגביר היהודי העשיר שהיה סוחר רהיטים מצליח, דאג להעביר להורינו סכומים לא מבוטלים, בהסתר, בצנעה.. בעין יפה.

"לגל סובב בעולם, בשנה שבה החליטו הורי לעלות לישראל הגביר היהודי נפל מנכסיו חלה במחלה קשה ונפטר עני וחסר כל בטוניה. אבא התפלל ובכה, ואמר עליו קדיש שנה שלימה, "אסור לשכוח את חסדיו שעשה עמנו" הורה לנו אבא, השנים חלפו, עשרות שנים. דמותו של האיש שהתחסד עמנו קצת הכתה לי, בניו היגרו ארצה"ב והסיפור הזה כבר הפך לאבק בזכרונותי. לפני שלוש שנים נכנס לחנותי אברך צעיר וביקש לתקן שני זוגות מכנסיים. תוך כדי דיבור הוא הציג עצמו בשם שמעון ג'נח "אתה הנכד של אלברט ג'נח ז"ל?" שאלתי "כן" השיב האברך, אני בנו של מורימד בנו הסחורה בן הקטן, אך אני לא יכתי' להכיר את סבא ז"ל אבל שמענו עליו רבות.."

"התרגשתי ר' יצחק עד דמעות, אך עצרתי את התרגשותי והתחלתי להתעניין במצבו של האברך היקר. "ברוך ה' יש לי שבעה ילדים, ומסתפקים במילגה צנועה של אברך, כן, אני מחפש איזה עיסוק צדדי בין הסדרים שלא יפריע ללימוד התורה. ויוסיף הכנסה קטנה, השם יעזור ואמצא" כך סיפר לי החייט.

"הרב לוי, הלוחאי ויכולתי לתאר לך את עיניו של החייט, הן מלאו אור ודמעות של תמימות וכך המשך וסיפר: "ר' יצחק, הבנתי שמשמים מאותתים לי.. ואז חשתי בכל נימי נפשי, שאני חייב הכרת הטוב עצומה ליהודי היקר הזה, סבא שלו היטיב לנו בחו"ל, ממש החייה אותנו ואני לא אושיט לכבוד יד? חשבתי לעצמי מה ניתן לעשות, ואז צץ לי רעיון איסוף הבקבוקים. הסתובבתי בעיירה בין ידידי בעלי הקיוסקים והמסעדות שיאספו לי את הבקבוקים תמורת מחיר סימלי, ובסוף כל יום עבודה אני מלקט את השקים ומניחם בחנותי.

ביום חמישי אחה"צ אני מוריד את כל הסחורה בחצר ביתי, ממיינם לפי סוגים, אחר-כך מגיע האברך ג'נח, מתאם עם משאית איסוף ומקבל סכום נאה עבור מאות ואלפי הבקבוקים. הוא שמח ואני עוד יותר שמח. אז עשה לי טובה ר' יצחק.. בוא תהיה שותף למצווה הזו, של הכרת הטוב.."

"אתה מבין הרב לוי, יושב לו חייט בחנותו, ודרך אגב, כמעט מבלי משים, עושה לי בית ספר של הכרת הטוב. למרות הדיסק המרדן שבגב שלי, הרמתי כמה שקי בקבוקים ופרקנו אותם בחצרו של החייט הצנוע. ודומני שהבקבוקים היו מלאים, מלאים הכרת הטוב".

פרח לדרך

הקב"ה מסתיר תחת מעטה החייטים הסנדלרים ומוכרי הדגים, דמויות ענק מופתיות, הניצבות מולנו בפשטותן ומסתירות את עוצמתן חסידותן ונקיון רוחם. סיפור תמוך ושופע עדינות זה הגיע אלי בפאקס מאי שם, ותענוג היה לעבדו ולחדדו, על מנת להגישו לצלחתנו עם ארומה פשוטה של הכרת הטוב נעלה, של יהודי תמים. ונעימים ובריאים הדברים לתיתם אל הלב.

מילתא דבדיחותא

אקונום

זאג: "אנחנו מקפידים בפסח לא להכניס הביגה

של אבא קונו".

זאקא: "איזה יופי! זה ודאי אקא קא".

זאג: "ואמה אקא? קא מאוד. אנחנו אקונום כלאום,

הכוא אנחנו מקפואים".

נשיקות פיהו

חידושים על פרשת השבוע

"ויירא יעקב מאד ויצר לו" וכו' (לב' ח')

וקשה מהי כפילות הלשון של **"ויירא" ו"יצר"**, והרי די לנו באחת מהלשונות הללו?
ורש"י פירש: "ויירא ויצר" - ויירא - שמא יהרג, ויצר לו -

אם יהרוג הוא את אחרים."
אך יש מפרשים שבהתחלה היה יעקב ירא מעשו, אך מיד אחרי זה **"ויצר לו"** - שהוא הצטער על כך שהוא מתיירא מבשר ודם, ולא זכר שה' שומר עליו ומגיח עליו תמיד.

ולכן התפלל יעקב, **"הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנוכי אותו"** - וכיון שאני ירא ממנו אז זה מוכיח שאין לי מספיק יראת שמים, ולכן כדי להציל אני זקוק לרחמי שמים מרובים. [אורח לחיים]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

מקום זה יכול להיות שלך ועכשיו
ב 10% הנחה.
לפרטים:
052-718-38-66

ארגון "זכרון יהודה"
עלני שבת בשבתו- מדי שבוע יוצא העלון "זכרון יהודה" העלון כולל רעיונות מפרשת השבוע ועניני דיומא. תרומה ניתן להקדיש לרפואה, הצלחה, וכד'.
קהילים- מדי שבת מתאספים ילדים סטוורים לקריאת תהילים במקלט ברח' תהילות יעקב 72 בשעה 2:00 בצהריים. משתתפים עשרות ילדים! ניתן להקדיש את התהילים להצלחה, לרפואה, לע"ג ועוד. תהילים של תינוקות של בית רבן ביום שבת קודש - פי אלף מיום חול! יש לכם זכות להיות שותפים!
לתרומות: 052-718-38-66

הגרלה על הפ-ת-ע-ה בתהילים פרטים בעמוד 2

זכרון יהודה

כניסת השבת: 16:20
יציאת השבת: 17:10
רבנו תם: 17:43
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

332

ליווג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס וזוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

עלילתי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,
הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא.

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזי בן מונט, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מוניי בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:
מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קרין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה-
מרים אהובה בת מולוק
אורה בת חביבה
מיכאל בן גולדה- רוגית
בת מרים
שאול בן יפת- ציונה
בת רחל
מירב בת ציונה- יעל בת מירב
לע"ג: שלום בן סעדיה-
רחל בת מהדי

לתרומות לעלון- להנצחות ולתגובות:
052-718-38-66
מאיר נוראני

פרשת וישלח

העיירה שניצלה

"ויאמר אם יבוא עשיו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה" (בראשית ל"ב ט')

הילדים שישבו מצונפים ליד החלון היו מפוחדים מאוד. עד אותו יום שבו התחילה המלחמה, היתה העירה רגועה ושלוה. פתאום החליפו קולות טנקים את קולות הלימוד והתפילה שנשמעו תמיד מחלונות בתי המדרש. בריינסק היתה עיירה בליטא. הזמן היה תקופת מלחמת העולם הראשונה. קולות מלחמה נשמעו.

ה שולטים על האזור היו הרוסים, אך ברור היה לכל כי זה רק זמני. הגרמנים הלכו וכבשו עוד ועוד אזורים ברחבי רוסיה וסכנות רבות רחפו מעל לראשי היהודים. הרוסים ברחו מפני הגרמנים ונכנסו פנימה אל תוך רוסיה, ואז הגיעו הקוזקים והפורעים. אלו היו פורצים לחנויות ולבתים, חומסים, שודדים, והורגים. מיד אחרי הקוזקים עמדו להגיע הגרמנים, שונאי היהודים. אף אחד לא ידע מה צופן בחובו המחר, והפחד מילא את הלבבות.

יהודים אשר לא ראו הסכנה מתקרבת, החלו אורזים את חפציהם במטרה לברוח למקום בטוח יותר. נכנסו יהודים דואגים אל ביתו של ר' שמעון שקופ, רבה של בריינסק. "כבוד הרב, הסכנות רבות, אנו דואגים לשלומם של ילדינו הקטנים. איננו רואים ברירה, אלא לעזוב את העיירה ולברוח למקום מסתור." ר' שמעון האזין לפחדם של היהודים, אך הגיב בפסקנות שוב ושוב: "את העיירה אין לעזוב. הישארו כאן, וה' יהיה בעזרנו".

אף כאשר נגשו נכבדי העיירה לה' שמעון והתחננו בפניו: "כבוד הרב בידינו להעבירך למקום מבטחים, שבו לא תהיה באפשרותם של החילים להזיק לך..." המשיך והתעקש ר' שמעון: "כל עוד יישארו יהודים בעיר, אפילו מתי מעט, מחובתי, חובת רב המקום לא לעזובם בעת צרה, נשארו כולנו בעיירה, ונתפלל לישועה שתבוא בקרוב".

כעבור זמן לא רב, עברו הרוסים על פני העירה, בברירה אל תוך רוסיה ואחריהם הגיעו כנופיות של קוזקים. היהודים כולם הסתגרו בבתים, וגררו אל פתח הבית את כל הרהיטים הכבדים כדי לחסום את הכניסה. והנה, ר' שמעון שקופ, שדאג את דאגתם של בני העיירה, קם ועשה מעשה. הוא סבב על פתחי נדיבים ואסף כסף רב, לאחר מכן נכנס לחדרו, התעטף בטלית והתעטר בתפילין והתחנן לבורא עולם: "אנא ה'! הצילני מידם של הפורעים ולא בשבילי לבדי אני מבקש, אלא עבור כלל היהודים בעירה.

אנא הצילנו לבל נהיה למרמס תחת רגליהם של שונאי ישראל ארוורים..." הוא עמד שם עוד שעה ארוכה ותוך כדי שהוא ממלמל פרקי תהילים, יצא אל הסכנה, במטרה להגיע אל ראש כנופיית הקוזקים. היהודים ישבו בבתים טגורים ומסוגרים, והתפללו בדמעות שליש לשלומם של רבם אהוב. ר' שמעון צעד בשבילי העיירה, מביט סביבו בהיסוס, שהרי בכל רגע עלול היה קוזק רשע לזנק לעברו ולפגוע בו בדם קר. התפילות התקבלו, וה' נתן את חינו של ר' שמעון בעיניהם של הקוזקים. הוא הגיע למפקדה, והתקבל אצל ראש הקוזקים הם קבלו את מתנתו ואף חלקו לו כבוד רב, תוך הבטחה שלא יפגעו לרעה בשום יהודי מהעיירה.

הגרמנים הגיעו לעירה ושהו בה עד לשנת תרע"ט. המלחמה עברה בשקט יחסי, וכולם חשבו כי הסכנה חלפה. המלחמה הגיעה אל קיצה והחייילים החלו מפנים את העיירה. אך דווקא ביום האחרון למלחמה וכולם חשבו כי הסכנה חלפה. המלחמה הגיעה אל קיצה והחייילים החלו מפנים את העיירה. אך דווקא ביום האחרון למלחמה קרה אסון. אחד החייילים הגרמנים נהרג מכדור תועה והגרמנים הזועמים האשימו את היהודים בפגיעה. הגרמנים תכננו לנקום ביהודים את דם חברם. הם הקיפו את העירה מכל עבריה והציתו אש בכל הסביבה. על היהודים נאסר לצאת מבתיהם או לבצע כל פעולת כביז. כך ישבו היהודים בבתיהם, מציצים מחרכי החלונות ומביטים באימה באש הגדולה הולכת ומתקרבת, ומסכנת את חייהם.

ושוב היה זה ר' שמעון שקופ שסיכן את עצמו על מנת להציל את בני עיירתו. ר' שמעון יצא מביתו ורץ את המפקדה הראשית של הצבא הגרמני, תוך כדי תפילות ותחנונים לה' שיצליח את דרכו. במפקדה הוא התקבל בצעקות זעם ומימים. אך ר' שמעון, המשיך להתחנן בקולות בעקשנות, שיאפשרו ליהודי העיירה להגיע את בארות המים ולכבות את השרפה. והנה, לאחר מספר דקות התרכך ליבו של המפקד והוא מסר לר' שמעון אשור בכתב שהוא מתייר ליהודים להגיע אל הבארות ולנסו לכבות את השרפה. ר' שמעון שב בזריזות רבה אל העיירה.

כדורים נורו לעברו מכל צד, אך הוא המשיך בדרכו תוך מסירות נפש. הוא רץ הישר אל בארות המים והציג בפני החיילים את האישור שבין. בליט ברירה ובחריזת שניים הרשו החיילים לר' שמעון לשאוב מים. היהודים שראו מבעד ללתיטי החלונות את ר' שמעון שואב מים בנוכחות החיילים, הבינו מיד שניתנה רשות רשמית לכבות את האש המאיימת, והשמועה עברה חיש מהר מפה לאוזן לאמור: " הגרמנים התירו להגיע אל הבארות..." יהודים רבים הצטרפו למלאכת שאיבת המים, הם מלאו דליים רבים והחלו מתיזים מים על האש הבווערת עד שזו כבתה לגמרי. כך, בזכות תפילותיו של ר' שמעון שקופ ומסירות נפשו, נצלו יהודי העיירה בריינסק.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

אין לקרא בזמן התפילה וקריאת התורה.

סיפור לשבת – בקבוקים של הכרת הטוב.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

בהם שוב מדי יום. האמת היא – ואת חסאי אני מזכיר חשבתי שאדון טרבלסי תפוס קצת בתאוות ממון, ולכן הוא עסוק בזמנו הפנוי (אם יש לו כזה) באיסוף בקבוקים. אבל סיג לחוכמה שתיקן, לא שאלתי דבר למרות שהייתי סקרן מאד לדעת מדוע הוא מגדיל את הכנסותיו באמצעות הבקבוקים "שהיה בריא", הרהרתי ביני לבין עצמי, "כנראה שעיסוקו כחייט לא מספיק לו, לכן הוא עסוק באפיקי פרנסה נוספים, כן, כן וכתונניק שכמוני...".

"היום, יום חמישי, פונה אלי טרבלסי קשישא, ושואל: "תגיד לי יצחק, נכון שיש לך רכב גדול? עשה לי טובה אתה חייב לעזור לי, הסטדר שלי במוסך?".

"במה אוכל לעזור?".

"עשה לי טובה ידידי, ולא בחינם, אתה תעמיס אותי את שקי הבקבוקים ונוריד אותם בחצר ביתי, ואני אשלם לך במיטב כספי. אם תסרב לקחת כסף, אז את כל תיקוני החליפות של ילדיך, על חשבוני עד סוף החודש".

"האמת היא, שמיהרתי להרביץ שיעור בישיבה. הא, לא ציינתי בפניך שאני ר"מ בישיבה גדולה... וחופץ מהז לפני מספר שנים סבלתי מפריצת דיסק כך שמשאות כבדים אינם ברזומה שלי, על כן כשביקשתי ממנו בעדינות שיחפש קליינט אחר למשימה, "אני מאוד ממנה לשיבה אדון טרבלסי... וחופץ מהז אסור לי להרים משאות כבדים" ניסיתי להתחמק בעדינות. אך הלה הפציר בי, "עשה לי טובה, אני מתחנן בפניך, אני חייב לסיים את מיון הבקבוקים עוד הלילה ואף מי שיעזור לי. אתה פטור מלהרים את השקים, רק תנהג לחצר ביתי, ואני אהיה הסבל... אנא!".

"אחרי כמה הפצרות חוזרות ונשנות, ועתרתי. אך כאן ניצלתי את ההזדמנות לשאול את חייט העיירה החביב את שאלת המחץ שסיקרה אותי מאוד: "תגיד לי אדון טרבלסי, אני עוקב אחר כך בשנתיים האחרונות, ובלי עין הרע אתה עמוס בעבודה כחייט, הודו לה' כי טוב, יש ברכה בעמלך...".

ומה לך כי תאסוף בקבוקים ותעסוק במיונם? ולא רציתי להוסיף לו את המילים "כאחד המשועמים..." כדי לחילה לא לפגוע בו. "אדון טרבלסי שתק כמה שניות, וסימן לי לשבת על שרפרף העץ הישן שבחנותו. הוא קרב את פיו לאוזני ולחש לי "ר' יצחק אני מרגיש מאד קרוב אליך, אתה יהודי כלבבי ואנחנו ידידים טובים כבר שנים רבות, ולכן אני מרשה לעצמי לספר לך מה סוד איסוף הבקבוקים... אבל בתנאי שתצניע זאת עמוק בליבך... אינני מחפש פירסום ואשרי מי שחושדים בו ואין בו...".

"אדון טרבלסי שאף אור לריאותיו והמשיך ללחוש ממתק את סודו "כשהייתי ילד כטן בטרבלסי, הייתי בן הזקונים למשפחה מאד ענייה, אבא היה איש חולה, ואמא כאשה קשת-יום מטופלת באחד עשר ילדים, היתה עמוסה בעבודת בישול כביסות ונקיון. הרעב היה בן בית אצלנו. העניות התעקשה לא לזוז מביתנו. הורי שהיו אנשים ריאנים וזנועים לא פירסמו את עווניים ולא פשטו ידם לצדקה. "אכלים מה שיש" נהג אבא ז"ל לומר "הקבה לא ימית אותנו ברעב ונשמח במעט שקיבלנו" לחשה לי אמא. "יום אחד, היהודי הכי עשיר בעיר חלף בכרכרתו סמוך לביתנו, וראה אותנו בחוץ יחפים לבושים בלואי סחבות. הוא הורה לעגלון לעצור, וסימן לנו

"ערב טוב הרב לוי... אתה שם לב בוודאי שאני קצת מתנשף... הנשימות שלי חזקות, כי אני מתרגש... הנני חש חוב מוסרי ענק לספר לך סיפור שחיויתי כרגע, כדי שיוכלו קוראיך לקטוף לעצמם עוד נקודת זכות חשובה במסע החיים, אני מקווה שיש לך זמן בשבילי...?".

כל הזמן שבעולם, בבקשה.

אצלנו בעיירה הצפונית הקטנה הנושקת לעשרות ציוני צדיקים, ישנו חייט חביב ומאיר פנים, היושב בחנותו הקטנה עושה מלאכתו בזריזות וביעילות, וברוך השם יש לו שם טוב, ולא פחות מכך גם שמן טוב על ראשו לא יחסר. במילים אחרות מאחר והייתנו הוא בעל המקצוע היחיד בעיירה ובישובים סביבה, אז העומס עליו הוא בלתי רגיל, ואף תעריפו הם לא זולים במיוחד, כך שלא אחטא לאמת אם אספר לך שהוא בהחלט חייט עשיר, אפילו מאד.

"לצורך הסיפור נכנה אותו בשם אדון מושיקו טרבלסי, יהודי תמים ישר דרך ונקי כפיים, המפוזר דרך קבע ברכות וקילוסין ללקוחותיו ואשר מעביר את רוב שעות יומו בחייטה שלו. למעט תפילת שחרית ומנחה תמיד הוא שם. בין לגילי הבדים למכונת התפירה עם מחט בפיו, חוטים תלויים על דש בגדו והוא מומזם נעימות ופיטום טוניאסם האופייניים לחזני טונים המעתירים במיתרי קולם היחודיים לקב"ה.

"אצלנו בעיירה מתגוררים אנשים צנועים המסתפקים במוטע, אשר משתמשים בשרותיו של טרבלסי קשישא ואת מיטב מחלוצותיהם הם מפקידים בידיו, הן לתיקון והן לתפירה. גם הגבירים באזורינו כרוכים בעבודתו של חוט תפירה אל חייטנו. ותתפלא, החליפות הפרטיות שהוא תופר, אמנם יקרות פי שניים או שלוש מאשר החליפות הסיניות מלכסנות העיניים, אך אין מה להשוות טיב ובאיכות.

"ברוך ה' יום יום", נוהג מושיקו טרבלסי לסכם את יום העבודה, בתום ספירת המצלצלים והשטרות, אותם הוא מפקיד בבנק הדואר הסמוך. "אני כבר 40 שנים חייט, מאז עליתי מטוניס, והברכה שאני מוצא בעמלי אני מאחל לכל בעל מקצוע והלוואי הקלינטים שלי על כל החייטים שבתבל" כך לדבריו.

"גם אני, הרב לוי, לקוח קבוע שלו, ולכל ארעו משפחתי חשוב יש לו את המשמיה הקבועה להלביש את הבנים בחליפות מתוקות פרי מעשה ידיו, עם עניבות פפיון שמייצרות דייו האמונות. יתרה על כך, הוא חנין את תושבי כל האזור לא להתבייש ולתקן מכנסיים קרועים, וכשמכנס כזה יוצא מחנותו, גם מיקרוסקופ החובק גלקסיות לא יוכל לגלות שמדובר בטלאי או בתיקון... האיש פשטו מקצועו מדופלם, ומאוהב עד אוזניו במקצועו, בבחינת חן אשה על בעלה, חן מקום על יושביו, חן מקצוע על העוסק בו... אגב אני גר בסמוך לחנותו, כך שבכל בוקר אנחנו מברכים זה את זה ב"בוקר טוב" ו"מה נשמע".

"שים לב כבודו, ישב לו טרבלסי החייט בחנותו הקטנה המלאה בדים וכו', אך מפעם לפעם אני שם לב, שבפניותיה של החנות נערמים להם שקי ניילון ובהם עשרות אם לא מאות בקבוקי פלסטיק וגם בקבוקי זכוכית, קטנים כגדולים. בקבוקים כאלה, אשר נאספים להם ונמכרים ב- 30 אגורות לטובת האוספים.

לקראת סוף השבוע יכולת להבחין בעשרה או חמישה עשר שקים כאלה, ביום א' החנות היתה מרוקנת מהם, אך מתמלאת

פרפראות

היכן היא המלחמה האמיתית

"ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמן כי אם ישראל כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל" (ל"ב, כ"ט)

"ועם אנשים, עשיו ולבן" (רש"י).

כאשר גלה הרב מבריסק לוינא, היתה גזירה שכל קצין בצבא יכול היה לקחת לעצמו כל דירה שתמצא חן בעיניו, ובעל הדירה יקבל דירה חילונית במקום מרוחק. והנה קיבלו בני ביתו ל הרב הודעה, שבעוד מספר שרים יבוא לביתם קצין, לבדוק אם הוא מעוניין בדירתם. בני הבית חששו מאוד שתילקח הדירה מהם, מאחר והדירה היתה גדולה ומרווחת. כשחזר הרב לביתו, ראה את בני הבית מוטרדים, ושאלם לסיבת הדבר. השיבו לו שיש חשש גדול שתיבא מן הבית. אמר הרב לבני ביתו, שיש לך שאלה מפרשת וישלח. מובא בפרשה (פסוק ה'), "ויאבק איש עימו עד עלות השחר". ולאחר סיום המלחמה, אמר לו המלאך: "כי שרית עם אלוקים ועם אנשים", ופירש רש"י, שהכוונה לעשיו ולבן. ותמוה, שהרי בזמן זה עדיין לא נפגש עם עשיו, ומדוע אמר לו המלאך שניצח גם את עשיו? השיב הרב, שכיוון שלחם עם שרו של עשיו וניצחו, אין לו לחשוש עוד מעשיו, מפני שהמלחמה האמיתית הסתיימה. כן הדבר גם בענייננו. עלינו לזכור אין להפעל ולפחד מהקצינים, שלא הם המזיקים אותנו, מפני שילבם מסור ביד ה', ולא יוכלו לקחת מאיתנו את הדירה, אם הדירה, אם לא שיה' חפץ בכך. עלינו להשקיע את עיקר הכוחות בתפילה אל הקב"ה, כי רק הוא יכול להושיענו מצרה זו. סוף דבר הנה, שנכנסו הקצינים לדירתם ולא מצאה חן בעיניהם, ורק לאחר שעלה הרב מבריסק לארץ ישראל, הגיע לדירה קצין, וזו מצאה חן בעיניו, והוא לקחה.

בכל יום יתקיים הגולה על פרס יקר ערך, הגולה על פרס הגדול בכל סוף שבוע ביום חמישי!

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לעילוי נשמת המחנכת הדגולה הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!!!

בכל יום התקיימו הגרלות על מגוון פרסים יקרי ערך לדוגמא:

עשרות זוכים -3:	עשרות זוכים -3:	עשרות זוכים -3:
דמקה שחמט מגנטי!	רמקולים בלוטוס יוקרתיים!	ספרי קומיקס, קריאה, ומשחקים של חבורת תרי"ג!
שחמט מעץ!	רמקולים קריוקי יוקרתיים!	
שעון מעורר!	מטענים ניידים!	
אוזניות בלוטוס!	אוזניות בלוטוס!	
דמקה מעץ!	מיקרופון יוקרתי!	

- שימו לב!**
- לפני לימוד המשניות או קריאת התהלים לומר לעילוי נשמת שרה בת מרים אהובה.
 - חלוקת התהלים המשניות מתבצעת בצורה אוטומטית ואקראית ע"י המערכת בהקשה על 1 לתהלים ו- 2 למשניות.
 - שמות הזוכים של כל השבוע יפורסמו בכל יום חמישי בקב בשלוחה 4.

קו לומדים וזוכים לילדים:
03-509-1000

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימי מורתי:
שרה נוראני בת מרים אהובה

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת וישלח
כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"
במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)
בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגולה עלי-ה-פ-ת-ע-ה!
לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66
כאן האהוונכס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

עולם ההדפסות
חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים
05484-99-453
8499453@gmail.com

מוניות דקר
בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ
טלפון קריק
לא גובים תמורה טלפונית
03-676-8181

המשך בעמוד 4.
לתרומות וישועות:
1800-20-22-20

קו הצלת חיים.
03-748-16-11
קו מניין הצעירים
המדדת שמעון
03-30-415-72

פיצוחי עושתמי
כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
בהכשר הרב שלמה חפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233